

Иван Вазов
Светкавиците

Цяла нощ гърмя, светка
небосвода разярени,
над главата ми треска –
над бърдата озарени.

И аз, буден, все стоях
на прозореца, внимавах,
в сладостен и тайнствен страх
дивна гледка съзерцавах:

адский блясък на ношта,
феерията на свода,
на сърдитата природа
демонската красота.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4650>]